

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

2. De tempore completi mysterij incarnati Verbi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

antè faciem tuam, qui preparabit viam tuam antè te: sed etiam ab insigni constantia, asperitate vitæ, zelo prophetico, angelicâ innocentia, eo fine, vt has virtutes æmulemur, quæ tantam peperere Ioanni apud Christum scrutantem corda & renes, in terris existimationem; & tantam gloriam, tamque eximias Martyrum, Doctorum, Virginum aureolas in cœlis. Feruor proficiendi, & Ioannem æmulandi in prædictis excitandus.

II. *De tempore completi mysterij Incarnati Verbi.*

I. **D**EUS hoc maximum mysterium ab origine mundi promissum, tot figuris præmonstratum, tot prophetijs prænunciatum, vt ab æterno decreuit, ita in tempore executioni mandare distulit, vsque ad annum ab orbe condito quinquies millesimum, centesimum, nonagesimum nonum (iuxta martyrologium Romanum) idque ex inscrutabili abyssu sapientiæ suæ, ad maiorem suam, electorumque gloriam, ob has congruentes rationes: 1. Vt ingravescente tot sæculis morbo corruptionis humanæ, magis appareret necessitas tam rari & inexpectati remedij, & maior

ior virtus medici. 2. Vt tantæ gratiæ exhibitio eò pluriæ æstimaretur, quò diutius differretur. 3. Vt dilata electorum Patrum desideria in terris elicitæ crescerent, & maiorem in cœlis gloriæ coronam impetrarent. Quàm admirabilis & terribilis, sed & quàm suavis, & amabilis est Deus noster in omnibus consilijs suis super filios hominum? Differt sæpè electis, quæ petunt, citò tribuere, vt commodiore tempore abundantius eadem mereantur accipere. O quàm meritò ergò cum heroicâ confidentiâ & longanimitate diuinæ prouidentiæ acquiescendum, audiendumque illud: *Si moram fecerit, expecta eum, quia veniens veniet, & non tardabit*? Admiratio diuinæ prouidentiæ, gratitudo, Amor.

II. Deus eo tempore voluit filium suum incarnari, quo mundus totus in maligno positus tam inæstimabili gratiâ erat indignissimus; quo Idololatria toto orbe latissimè dominabatur, quo maxima erat verè fidelium Israelitarum raritas, quo ipsi illi Deo tam peculiariter dilecti in tot diuisi sectas & dissensiones pessum ibant, quorū tantam præuidebar malignitatem, vt non solùm non essent recepturi missum Saluatorem, sed

necem illi crudelissimam illaturi: idque idcirco, ut liquidò constaret, hoc tam inæstimabile beneficium mundo ingrato indignoque collatum, non ex hominum merito, sed ex gratuito diuinæ pietatis beneplacito. O verè inæstimabilis dilectio charitatis! *Sic Deus dilexit mundum* tam immundum, tam indignum, tam malignum, *ut filium suum unigenitum daret*, tali tempore pro eo salvando incarnandum! Quoties etiã te eo tempore, quo gratia eius eras indignissimus, maximis beneficijs cumulavit, non ex vllò merito tuo, sed ex merito beneplacito suo? Affectus exercendi, Humilitas, gratitudo, amor.

III. Demum eo tempore voluit exhibere mundo hoc beneficium, quod cernebat impletam mensuram meritum, quibus decreuerat accelerationem eius saltem de congruo à sanctis veteribus Testamenti Patrib. impetrari, per inflammatissima Beatæ Virginis desideria, seraphicosque affectus humilitatis, gratitudinis, amoris, zeli, aliarumque virtutum. O quàm liberalis est Deus in bonis seruorum suorum desiderijs, longè supra spes eorum omnes, remunerandis. Quis enim ausus fuisset talem, ac tantum petere vel expectare

Re-

Redemptorem, coæqualem scilicet æterno Patri filium pro nobis redimendis incarnandum? Spes, gratitudo, amor.

*De missione Gabrielis, & salutatione
B. Virginis Luc. I.*

III.

I. **C**Um iam adesset optatum illud momentum ab æterno præsignatum, quo tantum perficeretur mysterium, Pater æternus misericordiarum viscera pandens, Filius ad currendam viam suam, ut Gigas exultans, Spiritus Sanctus ad cooperandum tanto pietatis sacramento exardescens vnanimum consensu mittunt legatum Archangelum Gabrielem, Dei virtutem nomine & re referentem, ad Virginem non mundo, sed cœlo celebrem, regiâ quidem stirpe prognatam, sed fabro desponsatam, non in ciuitate, nec palatio regio, sed in oppidulo & cubili exiguo residentem. Summa legationis erat æternum illi reuelare Sanctissimæ Trinitatis decretum, ut videlicet velit esse Mater Verbi incarnandi. O quanta diuinæ potentia, sapientia, bonitatis dignatio, creaturæ suæ liberum consensum in re etiam tantâ, ex quâ pendeat salus vni-

C 3

usr-